

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การระดมทรัพยากรถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินงาน และยังเป็นตัวชี้วัดให้เห็นถึงแรงขับเคลื่อนที่สำคัญในการบริหารในทุกๆ องค์การเพื่อทำให้เกิดการพัฒนา เกิดความเจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต ทั้งนี้การดำเนินงานไม่ว่าจะส่วนงานใดก็ตามย่อมต้องใช้ทรัพยากรเป็นจำนวนมากเข้ามาบริหารงานซึ่งถือเป็นภาระผูกพันในระยะยาวและถือเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการบริหารงานในทุกๆ ส่วน ผู้ที่มีอำนาจในการบริหารจัดการไม่ว่าจะเป็น ภาครัฐ ภาคเอกชน หรือองค์การที่ไม่แสวงหากำไร ต่างต้องสรรหาแนวทางหรือยุทธวิธีการระดมทรัพยากรเข้ามาช่วยให้ทรัพยากรเพิ่มพูนขึ้น และเพียงพอต่อการดำเนินงานในองค์การนั้นๆ เพื่อให้การดำเนินงานเกิดผลสัมฤทธิ์ตามมายิ่งขึ้น ดังนั้นการระดมทรัพยากรถือเป็นปัจจัยสำคัญของการดำเนินงานต่างๆ และในช่วงของกระแสการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนี้ แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรก็ตาม การบริหารงานของทุกๆ องค์การย่อมต้องมีทรัพยากรเข้ามาเกี่ยวข้องในการดำเนินงานทั้งสิ้น เพราะทรัพยากรถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องดำเนินควบคู่ไปกับการบริหาร ถ้าหากขาดทรัพยากรในการบริหารแล้วนั้นองค์การอาจล่มสลายไปในที่สุดได้ ดังนั้นการบริหารองค์การย่อมต้องมีการพึ่งพาทรัพยากรเข้ามาช่วยในการบริหารและการพัฒนาในส่วนต่างๆ ขององค์การ ซึ่งทรัพยากรประกอบไปด้วย วัสดุ เครื่องใช้ เงิน บุคลากร เป็นต้น หรือทรัพยากรยังเป็นสิ่งที่เข้ามาช่วยสนับสนุนองค์การและอำนวยความสะดวกในการจัดการ ทำให้การดำเนินงานสำเร็จรวดเร็วยิ่งขึ้น แต่ในบางครั้งการบริหาร และการพัฒนาองค์การอาจมีข้อจำกัดของทรัพยากร จึงทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างล่าช้าหรือการบริหารงานไม่เป็นไปตามเป้าหมาย เพราะทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ดังนั้นจึงต้องมีการสรรหาหรือระดมทรัพยากรขึ้นมา เพื่อช่วยแสวงหาทรัพยากรไปสนับสนุนในส่วนของการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การระดมทรัพยากร หมายถึง การแสวงหาปัจจัยนำเข้าของแหล่งวัตถุดิบ เช่น ทรัพยากรบุคคล วัสดุอุปกรณ์ เงินหรืองบประมาณ เป็นต้น โดยใช้ในการบุกเบิก พัฒนา ส่งเสริม ให้การบริหารขององค์การ ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ ดังนั้นองค์การต่างๆ ไม่ว่า

จะเป็นองค์การเพื่อแสวงหากำไรหรือไม่แสวงหากำไรก็ตาม ต่างก็ให้ความสำคัญต่อการระดมทรัพยากรทั้งสิ้น เพราะองค์การที่ไม่แสวงหากำไรเป็นองค์การที่จัดกิจกรรมขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือสังคมโดยที่ไม่หวังผลกำไร ฉะนั้นการดำเนินงานขององค์การที่ไม่แสวงหากำไรจึงจำเป็นต้องมีทรัพยากรเป็นกำลังสำคัญต่อการบริหารจัดการ และในการดำเนินงานขององค์การนี้จะเป็นในลักษณะการรับบริจาค การจัดงานการกุศลต่างๆ หรือมีผู้มาบริจาคทรัพยากรให้กับองค์การ เพื่อเป็นการแสวงหาทรัพยากรเข้ามาช่วยในการดำเนินงานให้องค์การบริหารต่อไปได้ แต่ในบางครั้งองค์การที่ไม่แสวงหากำไรก็อาจพบวิกฤตของข้อจำกัดในเรื่องของทรัพยากรเช่นกัน เพราะในช่วงปี 2542 ประเทศไทยได้เคยประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจ ทำให้ประชาชนต้องรัดเข็มขัดการใช้จ่ายของตัวเองลง ทำให้ส่งผลกระทบต่อองค์การอื่นๆ และองค์การที่ไม่แสวงหากำไรเช่นกัน เพราะการบริหารจัดการองค์การที่ไม่แสวงหากำไรส่วนใหญ่จะได้มาจากการบริจาค การได้รับความช่วยเหลือจากประชาชนทำให้องค์การมีทรัพยากรเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการขึ้นมา แต่เมื่อประสบปัญหาวิกฤตอย่างนี้ทำให้ประชาชนบริจาคลดน้อยลงไป การทำงานขององค์การก็อาจหยุดชะงักลงได้ จึงจำเป็นต้องอยู่เองที่องค์การที่ไม่แสวงหากำไรจำเป็นต้องศึกษาแนวทางหรือวิธีการการระดมทรัพยากรเข้ามาช่วยในการแสวงหาทรัพยากรให้เกิดความเพิ่มพูนพอที่จะดำเนินงานต่อไปได้อย่างราบรื่น

การทำกิจกรรมทางสังคมเป็นการรวมกลุ่มคนที่มีเจตนารมณ์ เพื่อช่วยเหลือสังคมร่วมกัน โดยจะสังเกตได้ว่าองค์การต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐบาล ภาคเอกชน องค์การที่ไม่แสวงหากำไรหรือองค์การการกุศลต่างๆ ต่างก็มีวิธีการในการระดมทรัพยากรเข้ามาช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมทางสังคมขึ้น เช่น การจัดกิจกรรมแสวงหารายได้ การร่วมทุนกับหน่วยงานอื่น การติดต่อส่วนตัว การขอบริจาคตามบ้าน การขายของที่ระลึก เป็นต้น ซึ่งองค์การทั้งหลายต่างก็ร่วมมือร่วมใจกันจัดกิจกรรมขึ้นเพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่เดือดร้อน ทั้งนี้องค์การได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาไม่ว่าจะเป็น ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา ศาสนา เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่รอการแก้ไขจึงทำให้มีการรวมกลุ่มกันเพื่อมุ่งหวังให้การจัดกิจกรรมนั้นเกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมและสังคมในรูปแบบต่างๆ ที่ได้เข้าร่วมในกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม และเป็นการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่อยู่ในสังคมเดียวกัน เช่น การจัดกิจกรรมด้านการศึกษา การจัดกิจกรรมด้านศาสนา การจัดกิจกรรมทางด้านการแพทย์ เป็นต้น การจัดกิจกรรมทางสังคมเป็นการช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อนและผู้ที่ไม่ได้รับความช่วยเหลืออย่างทั่วถึงจากภาครัฐ ดังนั้นจึงมีการรวมกลุ่มกันจัดกิจกรรมทางสังคมขึ้นเพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ขึ้น

กิจกรรมสังคมจะดำเนินได้ต้องอาศัยทรัพยากรเข้ามาช่วยในการดำเนินงาน โดยทรัพยากรที่เข้ามาเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมสังคมต้องคำนึงถึงทรัพยากร เช่น ทรัพยากรทางสังคม ทรัพยากรทางสังคม หมายถึง บุคคล กลุ่มบุคคล ภูมิปัญญา เชาว์ปัญญา วัฒนธรรม ประเพณี การมีน้ำใจ ความรักความสามัคคี ความเอื้ออาทร โดยถูกนำมาใช้ร่วมกับทรัพยากรในการบริหารงาน ได้แก่ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ การบริหารจัดการ ขวัญกำลังใจ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น (ทัศนีย์ ลักษณะวิชานนท์, 2545, น. 48) การจัดกิจกรรมทางสังคมจะเกิดขึ้นได้นั้นต้องอาศัยปัจจัยเหล่านี้ในการบริหารจัดการ องค์การ กลุ่มสาธารณกุศลที่ไม่แสวงหากำไร ต่างจำเป็นต้องทำการระดมทรัพยากรเข้ามาช่วยเหลือการดำเนินงานหรือกิจกรรมของตนเอง ให้เกิดเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น

ในส่วนของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเป็นองค์กรไม่แสวงหากำไรองค์กรหนึ่ง แต่เป็นองค์กรที่มุ่งในเรื่องของการศึกษา ได้บัญญัติถึงความมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษาว่าเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม จัดการศึกษาโดยยึดหลักการจัดการเพื่อการศึกษาตลอดชีวิต การให้สังคมมีส่วนร่วม และให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง แนวทางการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การจัดการศึกษาต้องเน้นทั้งความรู้ คุณธรรม และกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาประเมินผลผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการด้านต่างๆ ความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบ (ธรรมเกียรติ กั่นอริ 2543, น. 15-17) สถาบันอุดมศึกษาจึงได้ตระหนักถึงปัญหาของสังคมจึงได้มีนโยบายส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษา มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางสังคมขึ้นเพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้จากสังคมภายนอกที่จะเป็นอีกหนึ่งตำราที่นักศึกษาต้องค้นคว้าด้วยตัวเอง และกิจกรรมทางสังคมยังเป็นการอย่างที่ดีที่สอนให้นิสิต นักศึกษา กล้าคิด กล้าแสดงออก รู้จักหน้าที่ของการเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมไทย พร้อมทั้งทำให้นิสิต นักศึกษาตระหนักถึงปัญหาและรวมกลุ่มกันช่วยกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาสังคมที่เกิดขึ้น ดังนั้นการจัดการศึกษาจำเป็นจะต้องพัฒนาคนให้มองกว้างและรู้จักคิดเป็นระบบ ในการวางแผนการศึกษานอกจากจะมีเป้าหมายในการพัฒนาคนแล้ว จำเป็นจะต้องมีการพัฒนาองค์การควบคู่ไปด้วย เพื่อให้องค์การสามารถดำรงอยู่ต่อไปได้ ซึ่งระบบการศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันยังไม่เอื้อต่อการที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพที่จะช่วยพัฒนาองค์การได้ จึงจำเป็นที่จะเปลี่ยนแนวคิดจาก “การเรียนการสอน ” เป็น “ การเรียนรู้ร่วมกัน ” เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานในองค์การให้ดีขึ้น (โอฬาร ไชยประวัติ, 2540 อ้างถึงใน ธรรมเกียรติ กั่นอริ, 2543, น. 57-58)

ฉะนั้นสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ จึงได้สนับสนุนส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาได้รวมกลุ่มกันจัดกิจกรรมขึ้น

มูลเหตุจูงใจในการศึกษา

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งที่มีประวัติด้านการดำเนินงาน เพื่อสังคมมาเป็นระยะเวลานานจนกระทั่งปัจจุบัน มหาวิทยาลัยยังมุ่งเน้นให้นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม มีความเป็นไทย ความเป็นผู้นำและเสียสละเพื่อส่วนรวม โดยวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่มุ่งสู่ “ความเป็นเลิศ เป็นธรรม ร่วมนำสังคม ระดมพลังหลากหลาย สู่เป้าหมายยิ่งใหญ่ รับใช้ประชา พัฒนาองค์กรร่วม” มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องการปลูกฝังให้นักศึกษามีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม ที่นอกเหนือจากวิชาความรู้ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ให้ เพราะต้องการเห็นนักศึกษามีจิตสำนึกที่ดีในเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ตั้งแต่ยังเป็นนักศึกษาโดยทางมหาวิทยาลัยยังได้ส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษารวมกลุ่มกันจัดตั้งกิจกรรมของนักศึกษาขึ้นมาในรูปของ ชุมนุม ชมรม สโมสร เพื่อต้องการให้นักศึกษารู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อีกทั้งนักศึกษายังได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่มีอยู่ในตำรา แต่เป็นสิ่งที่นักศึกษาสามารถค้นหาคำตอบได้จากสิ่งแวดล้อมโดยรอบนั่นเอง และกิจกรรมยังเป็นตัวฝึกให้นักศึกษาเกิดความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ตัวเองได้รับ โดยแบ่งออกเป็นฝ่ายต่างๆ ดังนี้

ประเภท	จำนวน	รายชื่อ
1. ฝ่ายกีฬา	22	1. ชุมนุมกรีฑา 2. ชุมนุมตะกร้อ 3. ชุมนุมมวย 4. ชุมนุมแบดมินตัน 5. ชุมนุมเพาะกาย 6. ชุมนุมลอนเทนนิส 7. ชุมนุมวอลเลย์บอล 8. ชุมนุมฟุตบอล 9. ชุมนุมรักบี้

ประเภท	จำนวน	รายชื่อ
		10.ชุมนุมยูโด 11.ชุมนุมเทเบิลเทนนิส 12.ชุมนุมยิงปืน 13.ชุมนุมกีฬาทางน้ำ 14.ชุมนุมฟันดาบ 15.ชุมนุมบาสเกตบอล 16.ชุมนุมกีฬาในร่ม 17.ชุมนุมเปตอง 18.ชุมนุมซอฟท์บอลและเบสบอล 19. ชุมนุมยิงธนู 20.ชุมนุมฮอกกี้ 21.ชุมนุมคาราเต้โด 22.ชุมนุมกอล์ฟ
2. ฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	12	1.ชุมนุมเชียร์ 2.ชุมนุมดนตรีไทย 3.ชุมนุมดนตรีสากล 4.ชุมนุมถ่ายภาพ 5.ชุมนุมปารุทธาและไต้หวัน 6.ชุมนุมศึกษาพุทธศาสตร์และประเพณี 7.ชุมนุมไฟล์คของและประสานเสียง 8.ชุมนุมศิลปะและการแสดง 9.ชุมนุมวรรณศิลป์ 10.ชุมนุมโขนวรรณศาสตร์ 11.ชุมนุมขับร้องและประสานเสียง 12.ชุมนุมปารุทธาภาษาอังกฤษ
3. ฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	6	1.ชุมนุมอนุรักษ์ธรรมชาติและ สภาพแวดล้อม 2.ชุมนุมสังคมพัฒนา

ประเภท	จำนวน	รายชื่อ
		3.ชุมนุมศึกษาและพัฒนาชุมชน 4.ชุมนุมค่ายอาสาพัฒนาชนบท 5.ชุมนุมพัฒนานักหญิงชายเพื่อสังคม 6.ชุมนุมค่ายอาสาพัฒนาชาวไทยภูเขา
4. ชมรม	10	1.ชมรมโดมทักษิณ 2.ชมรมนักศึกษาอีสาน 3.ชมรมนักศึกษาชาวเหนือ 4.ชมรมคาทอลิก 5.ชมรมมุสลิม 6.ชมรมคริสเตียน 7.ชมรมนักศึกษาโครงการเรียนดีจาก ชนบท 8.ชมรมอนุรักษ์นก และศึกษาธรรมชาติ 9.ชมรมโบราณคดีและไทยศึกษา 10.ชมรมไฮเซค
5. สโมสร	1	1.สโมสรโรตาแรคท์

โดยแต่ละชุมนุมได้จัดทำกิจกรรมหลากหลายด้าน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านบำเพ็ญประโยชน์หรืออาสาพัฒนาชนบท เป็นการดำเนินงานด้านอาสาพัฒนาชนบท อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกวิธี ทั้งนี้รวมถึงโครงการทั้งในชั้นสำรวจ และชั้นการดำเนินการ

2. ด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นการจัดแสดงนิทรรศการหรือกิจกรรมทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีไทย การละเล่นพื้นเมือง การจัดกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและท้องถิ่น

3. ด้านจริยธรรม เป็นการจัดประชุม อบรม สัมมนาที่ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ พฤติกรรมในด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำ คุณธรรม จริยธรรม

4. ด้านสัมมนากิจกรรมนักศึกษา เป็นการจัดอบรม ประชุมสัมมนาที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยผู้เข้าร่วมจะต้องประกอบด้วยนักศึกษา และอาจารย์ ตลอดจนบุคลากรฝ่าย

การนักศึกษา และการนี้หัวข้อเรื่องของการอบรม ประชุมสัมมนาจะต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา

5. ด้านกีฬา เป็นการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเล่นกีฬา อีกทั้งการเล่นกีฬายังเป็นการออกกำลังกายที่ช่วยให้นักศึกษาผ่อนคลายความตึงเครียดให้เกิดอารมณ์แจ่มใส จิตใจเบิกบานได้ดีอีกด้วย และกีฬายังเป็นการส่งเสริมนักศึกษาให้มีความรู้และทักษะในการเล่นกีฬาอีกด้วย (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กองกิจการนักศึกษา, ม.ป.ป.)

จากกิจกรรมในด้านกีฬา ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยได้เล็งเห็นถึงประโยชน์ของการทำกิจกรรม เพื่อให้นักศึกษาได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และรู้จักพัฒนาตัวนักศึกษาทั้งด้านร่างกายและจิตใจ อีกทั้งยังเป็นการเสริมสร้างบุคลิกภาพอีกด้วย นอกจากนี้การดำเนินงานกิจกรรมของชุมนุม ชมรม สโมสร ส่วนใหญ่จะดำเนินการในช่วงปิดภาคการศึกษา และสมาชิกภาพของสมาชิกเองก็จะสิ้นสุดลง ณ วันเปิดภาคการศึกษาภาคแรก นอกจากนี้หากพิจารณารายชื่อชุมนุมหรือชมรมที่นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เข้าร่วมกิจกรรมแล้วจะเห็นว่าเป็นทั้งกิจกรรมที่มีลักษณะเสริมหลักสูตร อาทิ ชุมนุมวรรณศิลป์ ชุมนุมศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชน และชุมชนสังคมพัฒนา เป็นต้น ส่วนอีกลักษณะหนึ่งก็เป็นกิจกรรมด้านการบำเพ็ญประโยชน์ มุ่งที่จะส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม และการกีฬา เช่น ชุมนุมดนตรีไทย ชุมนุมศิลปะและการแสดง ชุมนุมพุทธศาสตร์และประเพณี ชุมนุมกรีฑา ชุมนุมมวย เป็นต้น การส่งเสริมสนับสนุนเช่นนี้ถือเป็นการสร้างค่านิยมแห่งความร่วมมือ ความสามัคคีที่จะเสียสละและร่วมรับผิดชอบต่อส่วนรวม ก่อให้เกิดการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ ทำให้ได้รับประสบการณ์จากสภาพที่เป็นจริงทางสังคม เกิดความรู้ความเข้าใจและเป็นการเริ่มแนวทางของการปรับตัวปรับแนวคิด เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเข้าไปสู่การเป็นพลเมืองที่ดีมีคุณภาพในภายหน้า (อัจฉรา โฉมแฉล้ม, 2544, น. 11) โดยการจัดกิจกรรมขึ้นได้นั้นนักศึกษาต้องทำการเขียนโครงการเสนอความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ วัตถุประสงค์ แผนการดำเนินงานของโครงการ ผ่านงานกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หลังจากนั้นงานกิจกรรมนักศึกษาได้ตรวจสอบดูรายละเอียดและความเหมาะสมของโครงการ เพื่อเสนอโครงการผ่านผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษาและนำโครงการเสนอรองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา เพื่อพิจารณาอนุมัติโครงการ และงบประมาณหรือทรัพยากร (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กองกิจการนักศึกษา, ม.ป.ป.) เมื่อนักศึกษาได้งบประมาณหรือทรัพยากรสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยและภาครัฐบาล แต่ยังไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมเพราะงบประมาณหรือทรัพยากรที่ได้มาต้องนำมาจัดสรรให้กับกิจกรรมส่วนอื่นๆ ด้วยความจำกัดของทรัพยากร นักศึกษาจึงต้องทำการระดมทรัพยากรเข้ามา

ช่วยในการบริหารจัดการกิจกรรม เช่น การตั้งผู้รับผิดชอบ การจัดงานประมูลสิ่งของ การขายบัตรคอนเสิร์ตการกุศล การวิ่งการกุศล ละครเวทีการกุศล เป็นต้น เพื่อเป็นการเพิ่มทรัพยากรที่มีอยู่ให้พอใช้กับการจัดทำกิจกรรมและการดำเนินงานต่อไปได้

จากสิ่งที่กล่าวมาแล้วนี้การดำเนินกิจกรรมจำเป็นต้องพึ่งพาทรัพยากรเข้ามาช่วยในการดำเนินการ ฉะนั้น การระดมทรัพยากรจึงถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมของนักศึกษาจึงเป็นที่มาของการศึกษาถึง "การระดมทรัพยากรในการจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์" โดยผู้ศึกษาอยากทราบว่า นักศึกษาได้ใช้ทรัพยากรประเภทใดบ้างในการทำกิจกรรม และปัญหาอุปสรรคของการระดมทรัพยากรในการจัดทำกิจกรรมของนักศึกษามีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง วิธีการระดมหรือแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษาทำอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้กับการระดมทรัพยากรของงานสวัสดิการสังคมได้ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาประเภทของทรัพยากร ที่ใช้ในการทำกิจกรรมของนักศึกษา
2. ศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากรในการจัดทำกิจกรรมของนักศึกษา
3. เพื่อศึกษาวิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในการจัดกิจกรรม

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

ประเภทของทรัพยากรที่ใช้ในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา หมายถึง สิ่งที่นักศึกษาได้ใช้ในการจัดกิจกรรม อันได้แก่ การเงิน วัสดุอุปกรณ์ กำลังคน บริการสังคม ทูทางสังคม

ปัญหาและอุปสรรคการระดมทรัพยากรของนักศึกษา หมายถึง สิ่งที่ทำให้การดำเนินงานในการแสวงหาทรัพยากร เช่น ทรัพยากรด้านการเงิน ทรัพยากรด้านบุคลากร ทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ ทรัพยากรด้านการบริการสังคม ทรัพยากรด้านทุนทางสังคมไม่สัมฤทธิ์ผล อันเนื่องมาจากบุคลากรมีความเชื่อมั่นสูงเกินไป ขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีการขอรับการจัดสรรทรัพยากร ระบบการจัดหาทรัพยากรในชุมชน ชุมชน สโมสรไม่เหมาะสม เช่น ขาดความรู้ในแหล่งทรัพยากร ขาดโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร

วิธีการระดมทรัพยากรของนักศึกษา หมายถึง แนวทางแสวงหาของแหล่งวัตถุดิบ ซึ่งได้แก่ การสนับสนุนโดยเฉพาะเจาะจงจากแหล่งทุน การเจาะจงบางกลุ่มเป้าหมาย การขยายผลผลิตในรูปแบบต่างๆ หรือการจัดกิจกรรมแสวงหารายได้ การร่วมทุนกับหน่วยงานอื่น การระดมในรูปแบบปลีกย่อยอื่นๆ

นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หมายถึง นักศึกษาที่ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการในการบริหารกิจกรรมของชุมนุม ชมรม สโมสร

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ได้ทราบถึงประเภทของทรัพยากรที่นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องการระดมทรัพยากรเพื่อนำมาใช้ในกิจกรรมของชุมนุม ชมรม สโมสร
2. ได้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในการระดมทรัพยากรเพื่อกิจกรรมของชุมนุม ชมรม สโมสร
3. สามารถนำแนวคิดของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาและนำมาสร้างเป็นกลยุทธ์ในการจัดกิจกรรม หรือการดำเนินงานในส่วนอื่นได้ต่อไป